

DOSSIER JURISPRUDENTIE ZORGPLICHT

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden,
9 augustus 2022
Nr. ECLI:NL:GHARL:2022:6991

Niet voldaan aan voorgeschreven alarmeisen voor auto

Bij het sluiten van een autoverzekering geeft de verzekeraar dikwijls op het polisblad aan aan welke beveiligingseisen de te verzekeren auto moet voldoen. Het is van groot belang dat de verzekeringnemer aan die beveiligingseisen voldoet. Want als dat niet (geheel) het geval is, heeft de verzekeraar de mogelijkheid dekking onder de polis te ontzeggen. De adviseur van een (aspirant)verzekeringnemer speelt hierbij een belangrijke rol. Als na het ontstaan van schade blijkt dat hij de klant er onvoldoende op heeft gewezen dat en aan welke beveiligingseisen voldaan moet worden, dan loopt de adviseur het risico voor de financiële gevolgen daarvan aansprakelijk gesteld te worden. In deze zaak die in hoger beroep aan het Hof Arnhem was voorgelegd, speelt onder meer de vraag of de adviseur jegens diens klant tekort is geschoten in de zorgplicht vanwege het nalaten een waarschuwing te geven voor het voldoen aan de voorgeschreven alarmeisen. De casus was als volgt.

X is eigenaar van een tweetal Mercedesen, te weten een relatief jonge auto en een wat oudere auto. Op een kwade dag wordt de nieuwere Mercedes gestolen. X lijdt daardoor schade ten bedrage van ruim 48.000 euro. X doet tevergeefs een beroep op dekking onder zijn cascoverzekering bij Reaal. Want Reaal stelt zich op het standpunt dat deze Mercedes niet beschikte over het voorgeschreven autoalarm. X richt zijn pijlen vervolgens op zijn adviseur. Volgens X heeft de adviseur bij het aanvragen en sluiten van de verzekering nagelaten om hem voldoende te informeren over de alarmeisen die Reaal stelde. En X is niet geïnformeerd over de gevolgen die het niet-hebben van het juiste alarm kan hebben voor de dekking van de verzekering. De rechtbank stelt X in eerste aanleg in het gelijk en oordeelt dat de adviseur dit inderdaad ten onrechte heeft nagelaten, waarmee de schending van de zorgplicht een gegeven is.

In hoger beroep laat het hof dit oordeel in stand. Het hof stelt voorop dat een adviseur zal moeten opereren zoals van een redelijk handelend en redelijk adviseur mag worden verwacht. Als een adviseur wordt verweten iets te hebben nagelaten wat de zorgplicht meebracht, mag van deze adviseur worden verwacht dat hij voldoende aantoont dat hij dit wel heeft gedaan. Volgens het hof bevindt de daartoe benodigde kennis zich immers voornamelijk in zijn domein. Toegepast op

deze zaak oordeelt het hof dat de adviseur – die wist welke eisen Reaal aan het nog in te bouwen alarm in de Mercedes stelde – X hierover had moeten informeren. Nu de adviseur onvoldoende feiten en omstandigheden naar voren heeft gebracht om deze zorgplichtschending te weerspreken, staat dit volgens het hof vast en hoeft de adviseur niet in de gelegenheid gesteld te worden om hiervan nog (tegen)bewijs te leveren. De adviseur voert in hoger beroep ook nog aan dat causaal verband tussen de zorgplichtschending en de door X geleden schade ontbreekt. Maar ook op dit punt laat de adviseur na om zijn stellingen voldoende handen en voeten te

geven. Zo stelt de adviseur dat X zou hebben nagelaten te melden dat de nieuwere Mercedes via een financial leaseovereenkomst (via zijn eenmanszaak) werd gefinancierd. En dat Reaal in dat geval slechts een verzekering tegen afkoopwaarde en niet tegen nieuwwaarde zou hebben afgesloten. Het hof legt dit naast zich neer, omdat de adviseur dit betoog op geen enkele wijze heeft onderbouwd. Bovendien blijkt uit niets dat Reaal hierop bij het behandelen van de schadeclaim is aangeslagen, terwijl in het expertiserapport – dat na de diefstal werd opgesteld – duidelijk vermeld staat dat er sprake was van financial lease. Het hof stelt vast dat causaal verband gegeven is, nu vaststaat dat X geen voorgeschreven alarm in de Mercedes heeft laten inbouwen en Reaal om die reden dekking heeft geweigerd. Het laatste anker waarvoor de adviseur ging liggen was het beroep op eigen schuld van X. Volgens de adviseur had X de polis zelf beter moeten doornemen en bij onduidelijkheden aan de bel moeten trekken. Het hof schuift deze redenering echter terzijde. Want X mocht in hoge mate vertrouwen op de deskundigheid van zijn adviseur, waar hij buiten de autoverzekering ook al zijn andere verzekeringen en zijn hypotheek heeft afgesloten. X mocht er dus op vertrouwen dat het wel goed zat met het alarm. Als X heeft nagelaten de bewuste polisbepaling aandachtig te bekijken, dan is dat volgens het hof een omstandigheid die qua verwijtbaarheid in het niet valt bij de zorgplichtschending van de adviseur. Het hof oordeelt dan ook dat de schade geheel voor rekening van de adviseur moet blijven. Daarmee valt ook in hoger beroep definitief het doek voor de poging van de adviseur om de aanspraak van X op vergoeding van diens schade te ontlopen.

Mr. C. (Coen) Fledderus
De auteur is advocaat bij Polis Advocaten te Den Haag.